

ни бае Василъ, като стигнахме къмъ четиринадесетия мостъ.

Малкия и голѣмия башици — това сж две котловини, разположени една срещу друга, обрасли съ не много гжста гора. Между тѣхъ има една голѣма хубава поляна. Малкия башикъ, който е билъ нѣкога много залесенъ, е билъ опожаренъ отъ турцитѣ. Той, както и голѣмия башикъ е залесенъ сега съ кавакъ и ели.

Забравихъ да спомена за многобройнитѣ бистри и студени изворчета, които се редятъ изъ цѣлия почти пжтъ. Вода, колко много вода има въ тая Стара-планина! Рѣкитѣ намаляватъ, но не прѣсхватъ презъ лѣтото.

Надъ петнайсетия или шестнайсетия мостъ пресича пжтя ни прочутото „Татлж-дере“ (Сладко дере). То се намира срещу мѣстността Семерлийца, която носи името си вѣроятно отъ самаръ, на какъвто прилича мѣстността. Наистина водата на това дере е най-сладката вода въ Карловския балканъ. Ето какво се разправя за това Татлж-дере.

Долу, въ самата рѣка, до мѣстото, кждето водата на дерето се влива въ Голѣмата рѣка, има каменна пещера, въ която живѣлъ нѣкога единъ старъ турчинъ — налъмджия. Той проживѣлъ въ тая пещера цѣли 20 години и презъ цѣлото това време правѣлъ налъми, безъ да слиза въ града. Синоветѣ му се грижили за неговата прехрана.

Единъ день, турчина заболѣва тежко и това принудило тримата му сина да го свалятъ въ града на лѣчение. Разбралъ турчина, че края му приближава и решилъ да отпрати последна молба къмъ своитѣ синове.